

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 5. Magarum & magorum in Thessalia transmutatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

Magarum, & magorum, in Thessalia, transmutatio.

Apul. l. 2.
Agni au-
rei,

Quem morem, & quam artem iam olim
in Thessalia fuisse communē Madaurensis
Philosophus tradit. Quippe cūm deterrima
versipelles in quodvis animal ore conuerso la-
tenter obrepant; ut ipsos etiam oculos Solis &
iustitiae facile frustrentur. Nam & aves, &
ursum, canes & mures, immò verò etiam
muscas induunt. Ibi cadaueri custos consti-
tutus, dum aduigilaret, hæc sibi accidisse
scribit. Cūm ecce crepusculum, & nox pro-
necta, & nox altior, & deinde concubia altio-
ra; & iam nox intempesta, mihiq; oppido for-
mido cumulatior quidem: cūm repente intro-
repens mustela contra me constitit, obtutumq;
acerrium in me destituit; ut tantillum ani-
malis præ nimia sui fiducia mihi turbauerit
animum. Denique sic ad illam: *Quin abis,*
inquam, impurata bestia, teq; ad tui similes
musculos recondis antequam nostri vim pre-
sentariam experiaris? quin abis? Terga vor-
tit, & cubiculo pretinus exterminatur. Ex-
pertus est postea, qualis fuerit illa mustela.
Atq; sequentil libro nequam ancilla illi in-
dicauit, dominam suam, nocte proxima

in

in auem se plumaturā, atque ad suam cupitū
deholaturam, proin se se ad tantæ rei spe-
ctaculum cautè præpararet. Iamq; circa
primam noctis vigiliam, inquit, ad superius
cubiculum, suspenso & insono vestigio me per-
ducit. Ipsa per rimam ostiorum quampiam
iubet spectare: quæ sic gesta sunt. Iam primūm
omnibus lacinijs se denestit Pamphile, & arcu-
la quadam reclusa pyxides plusculas inde de-
promit. de quīs unius operculo remoto, atque
indidem egesta vnguedine, diuq; palmulis suis
adfricata, ab imis vnguis se totam ad us-
que summos capillos perlinit: multumq; cum
lucerna secretò collocuta, membra tremulo sue-
cessu quatit. Quis leuiter fluctuantibus, pro-
micant molles plumule, crescunt & fortes pin-
nula, duratur nasus incuruus; coguntur un-
gues aduncī. Fit bubo Pamphile. Sic edito stri-
dore querulo, iam sui periclitabunda paulatim
terrā resultata; mox in altū sublimata forin-
secus totis alis euolat. Et illa quidem magnis
suis artibus volens reformatur. Rogauit de-
inde curiosus Philosophus ancillam, ut sibi
quoq; inde vñctulum partiretur, atque ex
homine auem faceret. Quid sit? Illa sum-
ma cum trepidatione irrepit cubiculū, & py-
xidem de promit arcula, inquit author, (qui
auidē

476 Cap. XIV. An, & quomodo diabolus
auidè manus immersit, & hausto vnguine
corporis sui membra perficuit) Iamq; al-
ternis conatibus libratis brachijs, in anem simi-
lem gestiebam. Nec ulla plumula, nec usquā
pinnulae; sed planè pili mei crassantur in setas,
& cutis tenella duratur in corium; & in exti-
mis palmulis, perditō numero, toti digiti co-
guntur in singulas ungulas; & de spina mea
termino grandis canda procedit. Iam facies
enormis, & os prolixum, & nares hiantes,
& labia pendula. Sic & aures immodicis hor-
ripilant auctibus. Ac, dum salutis inopia cun-
cta corporis mei considero, non auem me, sed
asinum video. Hæc Lucius ex Luciano. Nam
vterque asinus fuit; dum vterq; ex Thessa-
lia Arcadiam fecit.

§. VII.

Sage in feles versa.

Quod ne Milesijs fabulis ascribatur,
idem narrant de Badulo rege Anglorum
Vide Gal- annales; qui & tradunt Ambrosij Mer-
fridum & lini incantamentis Vterium regem in Gor-
Virun- loidis Cornubiæ ducis speciem transfor-
mum, vt Igernæ vxoris eius toro poti-
erum. retur: vnde aiunt Arturum & Annam ge-
nitos. Apud Palladium in vita Macarij,
mulier in equam versa circumiuit. *Huius*
eriana

Vide Gal-
fridum &
Virun-
mum.